

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

8vò. Christi & puerorum innocentium persecutio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

Sistite, quæso, gradum! donec furiosa remisit
 Tempestas; stabit promissis Angelus, æquo
 Tempore laturus redeundi nuncia: vestro
 Ædificate modo vivendi regna Pharônum.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ
 INDUCTIO OCTAVA.

S, MATTH. CAP. 2.

Tunc Herodes videns, quoniam illusus esset à Magis, iratus est valde, & mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem & in omnibus finibus ejus, à bimatu & infra, secundum tempus, quod exquisierat à Magis. &c.

SYNOPSIS.

*D*ominum & Salvatorem nostrum *JESUM Christum* Herodes Tyrannus Idumæus, per numerosa Bethlemicorum & vicinorum infantium atrocitiam, inaudito crudelitatis exemplo (ut suos in Throno Regum Judææ, in quem se sub Romanorum favore intruserat, sine competitore stabiliret) innocentem ad mortem querit &c.

*I*nnocuis inflicta viris truculentia, dici
 Magna potest; major muliebri cæde cruenta;
 Maxima, quæ gaudet puerorum cæde. Pharônem
 Tale palàm puduit facinus committere: quamvis
 Sævus opinetur, nimias clam tollere proles
 Ifacidum, licito se Regum jure teneri.

Aucta domus Jacob, Nili turgentis adinstar,
 Qui Pelusiacas segetes festinus inundat.
 Fœmina quæque mares, raras enixa puellas,
 Fecit, ut in paucis ingens exercitus annis
 Hostibus opponi, roburque repellere possit.
 Hæc metuenda, Pharô, dubiâ pensando bilance,
 Urget, ut augmentum gentis perdatur in ortu.
 Hæcque fuit ratio vetulis, quæ matribus adsunt
 In partu, tacitâ seu mutâ lege jubendi,

Pro-

Progenitos jugulare mares : sed terror ab al
 Incussus vetulis , rupit mandata Pharônis,
 Noster Idumæus tantò sceleratior audet
 Infantes jugulare palàm , multòsque latrones
 Ëmittit , pueros occisum. Tota remugit
 Fœmineo planctu Judæa ; per oppida , valle
 Pagos , & vicos fera carnificina vagatur.
 Hanc latro fugentem genitricis ab ubere prole
 Abripit , & tremulam lethali dissecat ictu.
 Bimulus ante fores objecta crepundia læto
 Aspiciens animo , tremefactus fronte latronis
 Inclamat matrem ; sed vix genitricis ad aur
 Vox gemebunda venit , moritur transfixus
 Perditur ad muros allisus pufio ; plures (hall
 Submerguntur aquis : moriendi mille figuræ,
 Ille quiescentem , prostratâ matre , rapaci
 Ense vorat ; profugos sequitur fera turba paren
 Et veluti tigris damas , sic pignora rupto
 Guttore prosternit : trepidantia corpora pur
 Exhalant animam ; conspersæ sanguine mat
 Terrifico resonant fremitu ; caput ipse recon
 Phœbus , & Infernum reor obstupuisse. Fide
 Hic meditabimini , quis sit gradus ille dolor
 Quando sub aspectu patris matrisve tenellus
 Et proprius sanguis , nullo maculatus iniquo
 Ex improvise tam tristi perditur ausu.
 In fatuum raptæ nimio mœrore furorem
 Discurrunt matres laceratis vestibus ; ora
 Continuis fluitant lacrymis ; ululatibus aë
 Impletur , gemituque domus : ruptisque capill
 Ubera nuda rubent fuso conspersa cruore.
 Hæc cadit ; illa caput relevat , mortisque sorda
 Prolibus adjungi , multis clamoribus optat.

Hæc fremit in Regem, stygiis quoq; devovet umbris,
 Illa rogans tonitru monstrum prostrernere, passis
 A Superis manibus vindictæ jura reposcit.
 Hæc volat in barbam, sexûs oblita, latronis;
 Hanc latro conculcat; miserè prostrata maritum
 Advocat: ille ferox satagit sua tecta tueri;
 Sed numerosa manus quæcunq; obstantia rumpit.
 Hinc bene præcinuit Jeremias: lapsa supernè
 Vox audita mihi, vox lamentabilis; alti
 Ex Rhamâ gemitus, magni vox plena doloris. *Jer. 31*
 Ecce Rachel plangit, solatia quæque recusans,
 Ablatosque uteri fructus tristissima luget.
 Ex Ægyptiacis acclamas Jesule campis
 Manibus Infantum, medio sub turbine lethi:
 Infantes animæ, Divorum corcula, flores
 Jessææ gentis, Domino gratissima messis,
 Pro me plectimur, pro me mactaminor: ite
 Prorsus ad Heroas, magnosque invisite Patres,
 Donec ego veniam, merito vos inde triumpho
 Educturus: abest modicum, quo denique lapsus,
 Pandetur vobis Domus omnipotentis Olympi.
 Amplius exalta mentem super æthera lector,
 Et meditare piè, quos tanta Tragoedia motus
 Excitet in Cælo, puerorum victima, matrum
 Orbarum gemitus, stupidæ trepidatio Judæ,
 Ipsiusque pavor Naturæ tanta videntis.
 Cogor, ut assensu confirmem, plurima posse
 In Cælo pueros, quos clades illa peremit:
 Quippe suo Christus semper dignatus amore
 Quoslibet infantes, sicut Scriptura recenset, *Matt.*
 Nè quisquam rigido deterreat ore, suoque *19. v.*
 Arceat accessu, vetuit: vehementiùs illos, *14.*
 Qui pro se vitam posuerunt, diligit, Ergò

D

Pri-

Primitiæ fidei, tenero sub flore resecti
 Martyres! O Superùm purissima gaudia! semp
 Ante Thronum Domini vigiles, Agnùmque sec
 Quid nobis desit, Divinâ in luce videtis:
 Accumulate preces, nobis assistite; Christo
 Pro quo martyrium passi, sacra vulnera vestri
 Corporis in signum fidei monstrando, rogan
 Ut nobis parcat miseris, culpâque remittat
 Romanos rerum Dominos, gentémque timenda
 Callidus Herodes gnatho demulcebat honore
 Hinc fuit acceptus, quamvis consulta Senato
 Grande latrocinium puerorum jure mereri
 Nominis infamem maculam, titulúmque Tyra
 Decernant. Sed ait; Judæos esse rebelles,
 Multotiésque vafro sparsisse per oppida plau
 Hic vel ibi natum, Cœlo perhibente, Monarcha
 Quæ mala Regali se tollere jure coactum,
 Ut domet innatum regnandi gentis amorem:
 In pueros sævisse parùm, sperare futurum
 Ut, plausu posito, tranquillâ pace fruatur.
 Hæc poterant animos aliò flexisse Quiritum;
 Sed Nemesis Divina notat, quæ corde tegunt
 Abdita, nec furvo technarum fallitur astu. (dicitur
 Credo, quòd Herodes multi numerentur adhu
 Qui licet abstineant manifestis cædibus, optat
 Festinantque tamen, sibi quando invisâ prophet
 Justitiæ præco, primo jugulare sub ortu.
 Hic, ajunt, odiosa docet; non expedit ire
 In portum sinè clade ratem: juvat ergo reful
 Ex Scyllâ fluctus, ex indignante Charybdi,
 Ex Orci barathro sævas accire procellas,
 In rabiem nimbos armare, in prælia ventos
 Quid juvat opponi rationem juris & æqui,
 Scilicet

Scilicet esse nefas, prohiberi legibus? omnes
 Explodunt monitum; ridendo dicere tentant:
 Cæca Themis dudum sedet exarmata, bilancem
 In speciem trutinat, cassæ virtutis imago!
 Quem ferit, ignorat; quem lædit, lædere nescit:
 Vivificat leges occasio commoda; justum
 Distat ab injusto cæcâ ratione volentis.
 Hic Status est Mundi: dubitas, an vera canamus?
 In Christi vitam, tibi quam proponere pergo,
 Obtutum convertite; vides, quàm sedulus ille
 Hujus quæsierit virtutis amabile lumen,
 Non tamen invenit: Synagogam lurida noctis
 Umbra, licet schola sit doctorum plena virorum,
 Occupat, inque domo vix est lux ulla Pilati.
 Innocuum decet esse virum, justique tenacem;
 Attamen humanis nimium respectibus ille
 Ducitur, & vanè formidans Cæsaris iram,
 Infonem mortis Christum damnavit iniquè.
 Fortè putas justî radios, fulgere per aulam
 Herodis? magis ille vaftris obnubilat umbris
 Justitiæ Solem; fatuus sapientis honorem
 Ludibrii centone tegit, spernitque protervus:
 Non impunè tamen: modicum post tempus adibit
 Infernum, sociandus avis, flammisque vorandus.
 O Divina Themis, virtus pulcherrima Regum!
 Exilio multata gemis? Quò missa? recense;
 Ad gelidam Thulen, famosamque ignibus Heclam?
 Hæc fieri potuisse negas; sed dicis, Olympi
 Arbiter assumpsit, quam pessimus oderat Orbis:
 Hic securo diem Domini exspectabo seorsum,
 Terribiles Mundi castigatura Tyrannos.
 Illâ quippe die rediviva cadavera, sacram
 Justitiam coluisse volent; sed fera voluntas

D 2

Non

Non juvat ulterius, minus ignorantia facti.
 Nam quæ sedulitas verum falsumque videndi
 Est impensa? tuas clausisti turpiter aures,
 Quominus oppressos audirent. Vade retrorsum
 Versat ubi rigidam Minos atque Æacus urnam

POESEOS SACRÆ ET PARTIS PRIMÆ

INDUCTIO NONA,

S. MATTHÆUS CAP. 2.

Defuncto autem Herode, ecce Angelus Domini apparuit
 in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, & acci-
 pe puerum & matrem ejus, & vade in terram Israël
 defuncti sunt enim, qui quærebant animam pueri &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, per terribilem
 Herodis Infanticida mortem, à crudelissimo persecutore liber-
 tus, & in terram Israël (factâ ab Angelo, qui Josephum
 somnis apparuit, præmonitione) à parentibus suis, eò re-
 jam dudum cupientibus, feliciter reducitur. &c.

Omne, quod adversus Divinæ legis honorem
 Hic committit homo, nunquam perdurat in
 Quem Deus in terris castigat vindice pœnâ, (cultum
 Judico felicem; sed quem post funera punit
 Ultio fera, malum est nullis effabile linguis
 Hæc, rogo, peccator, dum stas in limine crime
 Patrandi, justâ rigidâque expende staterâ.
 Est, quod delectat, modici duraminis; illud
 Quod cruciat, longo non evacuabitur ævo.
 Sunt quoque, quos Dominus scelerum gravitate co-
 Punit in hac vita rigidè, majorâque differt (actum
 Post mortem tormenta: probat pœnale tyranni
 Exemplum Herodis, quo vix manifestior ulli
 Traditur in priscis vindicta recognita fastis.
 Vix cruor infantum frameis inspersus, & uel